

Sygn. akt VI Ga 205/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: R. B.

przeciwko :A.w Ś.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 24 marca 2015 r., sygn. akt V GC 136/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

I. zasądza od pozwanego A.w Ś. na rzecz powoda R. B. kwotę 8.763,75 zł (osiem tysięcy siedemset sześćdziesiąt trzy złote 75/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.517,00 zł (jeden tysiąc pięćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym, w tym kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI Ga 205/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 lipca 2015 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód R. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. w Ś. kwoty 8.763,75 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że pomiędzy stronami w dniu 14 sierpnia 2013 r. została zawarta umowa na uczestnictwo w targach organizowanych przez powoda. W związku z powyższym powód wystawił pozwanemu fakturę VAT na kwotę 8.763,75 zł płatną do dnia 30 września 2013 r. Pismem z dnia 18 kwietnia 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty przedmiotowej należności, jednakże wezwanie pozostało bezskuteczne.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości a także zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu powyższego podniósł, że w umowie na

uczestnictwo w targach, na której powód opiera swoje roszczenie brak jest wyraźnego oznaczenia stron umowy, co uniemożliwia weryfikację osoby organizatora. Ponadto kopia umowy nie pozwala ustalić tożsamości osoby podpisanej w miejscu wskazanym na podpis organizatora, a w wystawionej przez powoda fakturze VAT została oznaczona błędnie siedziba pozwanego, która w dacie jej wystawienia znajdowała się w Ś..

Wyrokiem z dnia 24 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy oddalił powództwo.

Uzasadniając motywy swojego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał, że w dniu 14 sierpnia 2013 r. została sporządzona pisemna umowa, której przedmiotem był udział w targach motoryzacyjnych. Jako oznaczenie wystawcy wpisano „A.reprezentowany przez Ł. R. wiceprezesa zarządu”. W umowie podano, iż przedmiotem świadczenia pieniężnego wystawcy jest kwota 11.685 zł brutto, z zastrzeżeniem, że „faktura zostanie rozdzielona”. Umowę podpisała nieczytelnie osoba posługująca się pieczęcią zawierającą oznaczenie pozwanego. Podobnie nieczytelny podpis złożyła osoba działająca za powoda. W dniu 23 września 2013 r. powód wystawił pozwanemu fakturę VAT na kwotę 8.763,75 zł, płatną do dnia 30 września 2013 r. Pismem z dnia 18 kwietnia 2014 r. powód wezwał pozwanego do uregulowania przedmiotowej należności w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania, wezwanie pozostało jednakże bezskuteczne. Z powyższego stanu faktycznego Sąd Rejonowy wywiódł, że strony zawarły umowę najmu. Przytaczając treść art. 659 § 1 k.c. wskazał, że powód nie wykazał zasadności swojego roszczenia. W tym zakresie Sąd I instancji podał, że kluczowy w sprawie dowód – „Umowa o uczestnictwo w targach motoryzacyjnych” określa, jako stronę umowy „A.”, a tak oznaczony podmiot nie istnieje w obrocie. Dalej Sąd ten wskazał, że treść umowy, wobec faktu podpisania jej w sposób uniemożliwiający identyfikację osób które złożyły podpisy, rodzi wątpliwości, co do umocowania składających podpisy do działania imieniem stron. Nadto podał, iż powód nie wykazał w szczególności, że złożony na umowie podpis, to podpis wskazanego w jej treści Ł. R., oraz że wymieniony był uprawniony do reprezentowania pozwanego. Sąd Rejonowy podał również, że w umowie strony zawarły zastrzeżenie, że faktura będzie rozdzielona, nie sprecyzowały jednak, co to w istocie oznacza, na kogo ma zostać rozdzielona i w jaki sposób. Zaoferowany przez powoda materiał dowodowy nie pozwalał – zdaniem Sądu I instancji - na jednoznaczne ustalenie wysokości ewentualnej należnej powodowi od pozwanego kwoty. Wysokość kwoty oznaczonej w umowie nie odpowiada bowiem wskazanej w treści faktury VAT, dodatkowo faktura nie została podpisana przez pozwanego a wobec zakwestionowania zasadności żądania objętej nią kwoty nie jest dowodem miarodajnym dla ustalenia zasadności żądania. W konkluzji Sąd Rejonowy stwierdził, że powód, wbrew obowiązкови wynikającemu z treści art. 6 k.c., nie przeprowadził pozytywnego dowodu na okoliczność, że pozwany jest zobowiązany do zapłaty na jego rzecz kwoty 8.763,75 zł, nie wykazał, zatem zasadności swojego roszczenia. Z uwagi na powyższe Sąd I instancji powództwo oddalił w oparciu o art. 659 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c., o kosztach orzekając na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Strona powodowa zaskarżyła przedmiotowe rozstrzygnięcie w całości wnosząc o jego zmianę i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 8.763,75 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, za obie instancje.

Zaskarżonemu wyrokowi powód zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydania zaskarżonego wyroku mający istotny wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że powód nie udowodnił faktu istnienia umowy pomiędzy stronami w sytuacji, gdy umowa została zawarta oraz przez powoda faktycznie wykonana, a pozwany nie zgłaszał sprzeciwu w trakcie jej wykonywania, ani prawidłowości jej wykonania,
- naruszenie prawa materialnego w postaci art. 659 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez błędną ich wykładnię polegającą na przyjęciu, że powód nie udowodnił, iż pozwany nie jest zobowiązany do zapłaty względem powoda jakiegokolwiek należność, w sytuacji gdy powód faktycznie udostępnił (wynajął) pozwanemu powierzchnię 600 m^{((2))} w trakcie trwania P. i (...), które odbyły się w dniach 21-22 września 2013 r. na H.za umówioną opłatą (czynszem).

We wniesionej apelacji powód szczegółowo uzasadnił podniesione przez siebie zarzuty.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy dokonując ponownej analizy całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie ustalił i zważył, że doszło między stronami do skutecznego zawarcia umowy najmu z dnia 14 sierpnia 2013 r. w oparciu o którą powód skonstruował swoje roszczenie.

Jak wynikało z dokumentacji zgromadzonej w sprawie strony zawarły umowę, na podstawie której pozwany uczestniczył w (...) (...) (...), które odbyły się w dniach 21-22 września 2013 r. na (...) (...). Pozwany nie zakwestionował, że brał udział w ww. targach ani też nie kwestionował co do zasady i co do wysokości wystawionej przez powoda faktury VAT. Zarzuty skonstruowane przez pozwanego sprowadzały się do wskazania, że w umowie na uczestnictwo w targach, na której powód opiera swoje roszczenie brak jest wyraźnego oznaczenia stron umowy, co uniemożliwia weryfikację osoby organizatora. Ponadto kopia umowy nie pozwala ustalić tożsamości osoby podpisanej w miejscu wskazanym na podpis organizatora, a w wystawionej przez powoda fakturze VAT została oznaczona błędnie siedziba pozwanego, która w dacie jej wystawienia znajdowała się w Ś..

Odnosząc się do powyższego w pierwszej kolejności wskazać należy, że wbrew zarzutom pozwanego i jednocześnie wywodom Sądu Rejonowego - umowa stron umożliwia identyfikację podmiotów, które ją zawarły. We wskazanym dokumencie wyraźnie zaznaczono dane organizatora targów, poprzez podanie podmiotu któremu należy przekazać podpisaną umowę, nadto w miejscu przeznaczonym na podpis organizatora przybito stosowną pieczęć której rozwinięcie i uzupełnienie znajduje się tuż poniżej – w stopce dokumentu. Powyższe zawiera pełną nazwę organizatora umożliwiającą jego dokładną identyfikację. Identyfikacja pozwanego jako kontrahenta powoda - organizatora targów – z uwagi na stosowną pieczęć i podpis w miejscu do tego wskazanym na dokumencie umowy również nie nastęrcza wątpliwości. Nadto zaznaczyć trzeba, że zarzuty pozwanego koncentrowały się wokół braku możliwości identyfikacji osoby organizatora, pozwany nie kwestionował, że umowę w jego imieniu zawarła osoba do tego upoważniona, na co niezasadnie powołał się Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Podkreślić należy, że wbrew zarzutom strony pozwanej mylne oznaczenie siedziby pozwanego w fakturze VAT wystawionej przez powoda pozostaje bez znaczenia prawnego, skoro treść wskazanego dokumentu nie budzi żadnej wątpliwości kogo on dotyczy.

Reasumując, w ocenie Sądu Odwoławczego umowa najmu została przez strony zawarta skutecznie, jej wykonania przez powoda strona pozwana nie kwestionowała więc wobec powyższego powód co do zasady uprawniony był do żądania należnego mu na jej podstawie świadczenia w oparciu o przepis art. 659 § 1 k.c.

Zważywszy na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok zasądzając kwotę 8.763,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 01 października 2013 r. do dnia zapłaty (pkt 1 ppkt. I). W przedmiocie odsetek Sąd Okręgowy orzekł po myśli art. 481 § 1 i 2 k.p.c. Koszty procesu zważywszy na wynik sprawy, a to, iż stroną wygrywającą ostatecznie jest strona powodowa, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. Na zasądzoną w punkcie 1. ppkt II wyroku kwotę 1517 zł tytułem zwrotu kosztów procesu złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 1200 zł zgodnie z § 2 ust. 1 i § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U.2013.461), opłata sądowa od pozwu w wysokości 300 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego Sąd orzekł jak w pkt 2. wyroku - na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i oraz § 13 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U.2013.461) stosownie do wyniku

postępowania apelacyjnego. Na zasądzoną kwotę 900 zł składają się: opłata sądowa od apelacji w wysokości 300 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 600 zł.